

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. september 2017
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Christian Nikolaj Søberg
Sagsnr.: 2017-0030-5803
Dok.: 2398819

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 835 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. august 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Thomas Tordal-Mortensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 835 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere den interne henvendelse af 15. august 2017 fra Dan Højgaard, jf. REU alm. del - bilag 358.”

Svar:

1. I henvendelsen beskrives en konkret straffesag, som efter det oplyste har været behandlet ved byretten, og der rejses i henvendelsen bl.a. spørgsmål om den foretagne vidneafhøring i den pågældende straffesag.

Justitsministeriet finder det af principielle grunde rigtigst ikke at kommentere konkrete sager, der verserer eller har verseret ved domstolene.

2. Justitsministeriet kan dog generelt oplyse, at retsplejelovens kapitel 78 indeholder regler om straffesagers behandling under hovedforhandlingen i 1. instans, herunder om vidneafhøringen.

Det følger af retsplejelovens § 866, stk. 1, at anklagemyndighedens vidner først afhøres af anklageren og derefter af forsvareren, og at forsvarets vidner først afhøres af forsvareren eller af tiltalte og derefter af anklageren.

I de tilfælde, hvor den tiltalte har fået beskikket en forsvarer, som har lejlighed til at afhøre vidner på tiltaltes vegne, har tiltalte ikke en selvstændig adgang til at stille spørgsmål til vidnerne, jf. Højesterets kendelse af 25. februar 1998, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, s. 628.

Efter hvert enkelt vidnes forklaring og efter ethvert andet bevis har tiltalte dog adgang til at afgive forklaring, hvis beviset giver anledning til dette, jf. retsplejelovens § 866, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at tiltalte f.eks. efter et vidnes forklaring efter omstændighederne har adgang til at afgive forklaring, men dette indebærer dog som nævnt ikke, at den tiltalte har en egentlig adgang til at stille spørgsmål til eller foretage afhøring af vidnet, når tiltalte er repræsenteret ved en forsvarer.

3. Retsplejeloven indeholder endvidere bl.a. regler, hvorefter rettens formand kan beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne eller en medtiltalt afhøres, når særegne grunde taler for, at en uforbeholden forklaring ellers ikke kan opnås, jf. retsplejelovens § 856, stk. 1.

Det følger endvidere af retsplejelovens almindelige bestemmelser om procesmåden, at rettens formand våger over, at forhandlingerne pågår med den tilbørlige orden og værdighed. Dette indebærer bl.a., at personer, der ved støjende eller anden utilbørlig adfærd forstyrrer forhandlingerne eller tilsidesætter den agtelse, som skyldes retten, kan udvises af retssalen.

4. Afslutningsvis kan det oplyses, at tiltalte som udgangspunkt kan anke en byrets dom i en straffesag til landsretten, når tiltalte har givet møde i byretten og er idømt mere end 20 dagbøder, en bøde på over 3.000 kr., konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger, og at ankefristen er 14 dage, der som udgangspunkt regnes fra dommens afsigelse, jf. retsplejelovens § 902, stk. 2, og § 904, stk. 1.